

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 161/2021-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 12T/15/2018 z 18. mája 2020 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. júla 2020 doplnenou podaniami doručenými ústavnému súdu 8. septembra 2020 a 26. októbra 2020 domáha vyslovenia porušenia svojich bližšie nešpecifikovaných práv napadnutým uznesením okresného súdu. Sťažovateľ zároveň žiada o pridelenie advokáta, ktorý ho bude zastupovať, keďže mu jeho možnosti neumožňujú si súkromného advokáta zaplatiť.
2. Sťažovateľovi bol rozsudkom okresného súdu č. k. 13T/144/2016 z 20. júna 2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 4To/30/2017 z 22. februára 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. februára 2018, uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne. Trest začal vykonávať 6. marca 2019.
3. Rozsudkom okresného súdu č. k. 12T/15/2018 z 13. júna 2018 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 4To/9/2019 z 18. decembra 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o treste 18. decembra 2019, bol sťažovateľovi uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne a zároveň bol zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom okresného súdu

č. k. 13T/144/2016 z 20. júna 2017 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 4To/30/2017 z 22. februára 2018. Uznesením okresného súdu bol sťažovateľovi do súhrnného trestu uloženého mu rozsudkom krajského súdu započítaný výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý vykonával od 6. marca 2019 do 18. decembra 2019 (deň právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku krajského súdu) na základe rozsudku okresného súdu č. k. 13T/144/2016 z 20. júna 2017 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 4To/30/2017 z 22. februára 2018.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že vykonáva trest, ktorý už vykonal, a to vo výmere 7 mesiacov a 15 dní s odkazom na konanie sp. zn. 13T 11/2015. Ďalej uviedol, že „okresný súd mu poslal zápočet iba za jeden deň, čo je nelogické, poukazuje na to, že pod č. k. 12T 24/2014 je vedená vec, za ktorú mu mal byť zrušený trest a to 1 rok, lebo už má trest vykonaný“.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podľa § 55 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavná sťažnosť je neprípustná, ak to ustanovuje tento zákon v § 132 ods. 2 alebo § 142 ods. 2.

6. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

7. Podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý je neprípustný.

8. Proti napadnutému uzneseniu okresného súdu mal sťažovateľ možnosť podať sťažnosť predsedovi senátu (samosudcovi). Sťažovateľ toto svoje právo nevyužil a sťažnosť nepodal. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

9. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľovi, ktorý požiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd môže ustanoviť právneho zástupcu, ak to odôvodňujú majetkové pomery navrhovateľa a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ preukázal, že spĺňa jednu z dvoch podmienok pre ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, a to podmienku majetkových pomerov.

10. Ako však už ústavný skonštatoval, ústavná sťažnosť sťažovateľa je neprípustná pre nevyčerpanie právnych prostriedkov, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd. Z uvedeného dôvodu ide u sťažovateľa o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva na ochranu ústavnosti. Inými slovami, ak sťažovateľ nepodal proti napadnutému uzneseniu okresného súdu sťažnosť, potom ústavný súd nemôže prísť ku prieskumu ním uvedených práv,

ktorých porušenie namieta, a následne namietané porušenie jeho práv vysloviť, teda sťažovateľ nemôže byť v konaní pred ústavným súdom úspešný, a to bez ohľadu na dôvody ústavnej sťažnosti.

11. Je teda zrejmé, že sťažovateľ nesplnil druhú z dvoch podmienok pre ustanovenie právneho zástupcu, ktoré však musia byť splnené kumulatívne (naraz), a to podmienku úspešnosti v konaní pred ústavným súdom, keďže ústavný súd pre neprípustnosť ústavnej sťažnosti túto musel odmietnuť už pri jej predbežnom prerokovaní.

12. Vzhľadom na to, že sťažovateľ nesplnil podmienky pre ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd sťažovateľovej žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu nevyhovel.

13. Nad rámec uvedeného z dôvodu, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že vec nevie lepšie odôvodniť, resp. zosumarizovať, a podľa jeho názoru dochádza ku zakrývaniu chýb, ktoré sa dopustil okresný súd z dôvodu, že je Róm, ústavný súd konštatuje, že z rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré sťažovateľ k ústavnej sťažnosti priložil, vyplýva, že trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 7 mesiacov a 15 dní bol sťažovateľovi uložený trestným rozkazom okresného súdu č. k. 13T 11/2015 z 3. decembra 2015 ako súhrnný trest, ktorým bol zároveň zrušený trestný rozkaz okresného súdu č. k. 12T/74/2015 z 23. apríla 2015. Trest sťažovateľ vykonal 6. marca 2018.

14. Rozsudkom okresného súdu č. k. 12T 24/2014 z 2. septembra 2015 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 6To 1/2017 z 12. apríla 2017 bol sťažovateľovi uložený trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 1 roka. Výkon uvedeného trestu vo výmere 1 roka sťažovateľ nastúpil ihneď po výkone súhrnného trestu uloženého mu trestným rozkazom okresného súdu č. k. 13T 11/2015 z 3. decembra 2015 vo výmere 7 mesiacov a 15 dní, t. j. 6. marca 2018, a vykonal ho 6. marca 2019.

15. Následne, ihneď po vykonaní trestu vo výmere 1 roka, nastúpil sťažovateľ 6. marca 2019 výkon trestu odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 18 mesiacov uloženého mu rozsudkom okresného súdu č. k. 13T/144/2016 z 20. júna 2017 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 4To/30/2017 z 22. februára 2018.

16. Rozsudok okresného súdu č. k. 13T/144/2016 z 20. júna 2017 v spojení s uznesením krajského súdu č. k. 4To/30/2017 z 22. februára 2018 bol rozsudkom okresného súdu č. k. 12T/15/2018 z 13. júna 2018 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 4To/9/2019 z 18. decembra 2019 zrušený, aj čo sa týka výroku o treste vo výmere 18 mesiacov, a sťažovateľovi bol uložený súhrnný trest vo výmere 4 rokov. Vzhľadom na zrušenie trestu odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov do výkonu súhrnného trestu vo výmere 4 rokov bolo potrebné započítať trest odňatia slobody vykonaný sťažovateľom na základe zrušeného rozsudku okresného súdu č. k. 13T/144/2016 z 20. júna 2017 v období od 6. marca 2019 (keď začal trest vykonávať) do 18. decembra 2019 (keď nadobudol právoplatnosť rozsudok o súhrnnom treste vo výmere 4 rokov).

17. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmé, že sťažovateľ v súčasnosti vykonáva súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov uložený mu rozsudkom okresného súdu č. k. 12T/15/2018 z 13. júna 2018 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 4To/9/2019 z 18. decembra 2019.

18. Sťažovateľ teda nevykonáva trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a 15 dní uložený mu rozsudkom č. k. 13T/11/2015, ako sa sťažovateľ mylne domnieva, keďže tento už vykonal 6. marca 2018.

19. Zároveň ústavný súd konštatuje, že trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorý bol sťažovateľovi uložený rozsudkom okresného súdu č. k. 12T/24/2014 z 2. septembra 2015, sťažovateľ vykonal v období od 6. marca 2018 do 6. marca 2019.

20. Ústavný súd zdôrazňuje, že do súhrnného trestu uloženého sťažovateľovi rozsudkom krajského súdu vo výmere 4 rokov sa nezapočítavajú sťažovateľom už vykonané tresty, ktoré mu boli uložené v iných dvoch predchádzajúcich trestných konaniach vo výmere 7 mesiacov a 15 dní a vo výmere 1 roka, ako sa sťažovateľ zrejme mylne domnieva, ale iba časť vykonaného trestu z trestu vo výmere 18 mesiacov.

21. Trest vo výmere 1 roka je tzv. ďalším trestom, ktorý sťažovateľ musel vykonať celý po vykonaní súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a 15 dní. Taktiež aj súhrnný trest vo výmere 4 rokov je tzv. ďalším trestom, ktorý sťažovateľ musí vykonať po vykonaní celého trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka.

22. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ku jednotlivým sťažnostným námietkam uvádza, že sťažovateľ v súčasnosti nevykonáva trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a 15 dní uložený mu rozsudkom okresného súdu č. k. 13T/11/2015, ako to tvrdí sťažovateľ, a do súhrnného trestu vo výmere 4 rokov nie je možné započítať už vykonaný trest vo výmere 1 roka uložený sťažovateľovi rozsudkom okresného súdu č. k. 12T/24/2014.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. februára 2021

Robert Šorl
predseda senátu